

Sygn. akt II Ca 821/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Baran (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Małgorzata Łoboz SR (del.) Krzysztof Wąsik
Protokolant:	Piotr Łączny

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2013 r. w Krakowie

na rozprawie sprawy z wniosku Gminy C.

przy uczestnictwie W. S.

o wydanie depozytu sądowego

na skutek apelacji uczestnika i wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Chrzanowie

z dnia 7 grudnia 2012 r., sygnatura akt I Ns 1187/12

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie nadając mu brzmienie:

„I. zezwolić wnioskodawcy Gminie C. na wypłatę z depozytu sądowego w Sądzie Rejonowym w Chrzanowie kwoty 953,04 zł (dziewięćset pięćdziesiąt trzy złote cztery grosze) złożonej do depozytu sądowego przez W. S. w oparciu o postanowienie Sądu Rejonowego w Chrzanowie z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie VII Ns 4/06;

II. stwierdzić, że wnioskodawca i uczestnik ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.”;

2. stwierdzić, że wnioskodawca i uczestnik ponoszą koszty postępowania odwoławczego związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt II Ca 821/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Chrzanowie oddalił wniosek Gminy C. o wypłatę środków finansowych w kwocie 953,04 zł złożonych do depozytu sądowego na podstawie postanowienia tegoż Sądu z dnia

18 grudnia 2006 r., sygn. akt VII Ns 4/06. Wpłacającym był W. S. a wpłacane kwoty stanowiły wynagrodzenie za korzystanie z nieruchomości obejmującej działkę nr (...) w C..

Sąd w uzasadnieniu przytoczył warunki, jakie muszą być spełnione, by sąd udzielił zezwolenia na wpłatę do depozytu sądowego. Następnie zaś sąd stwierdził, że wniosek złożony w 2006 r. nie spełniał tych wymogów, bo nie wskazano osoby, której przedmiot świadczenia ma być wydany, ani warunków, pod którymi ma to nastąpić. Nie określono tego także w postanowieniu z 2006 r., zatem nie sposób uznać, że wnioskodawca jest wierzycielem uprawnionym do wydania mu depozytu.

Apelacje (błędnie nazwane zażaleniem) od tego orzeczenia złożyli wnioskodawca i uczestnik.

W obydwu apelacjach zarzucono niewłaściwe ustalenie stanu faktycznego oraz naruszenie przepisów prawa materialnego w zakresie podstaw prawnych do wypłacenia depozytu na wniosek wierzyciela. Apelujący podnosili, że wniosek o złożenie do depozytu został złożony wobec niemożności ustalenia wówczas właściciela nieruchomości, podlegającej dzierżawieniu. Właściciel ten obecnie jest znany. Ponadto sąd nie może obecnie stwierdzać, że wniosek nie spełniał wymogów, skoro zostało wydane postanowienie i zezwolono na złożenie środków finansowych do depozytu. Tak wnioskodawca, jak i uczestnik domagają się wypłaty wnioskodawcy tych środków, zatem postanowienie powinno być zmienione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Bezsporną okolicznością jest, że uprawomocniła się decyzja komunalizacyjna, stwierdzająca nabycie z mocy prawa nieruchomości stanowiącej przedmiotową, wymienioną wyżej działkę. Nabycie takie nastąpiło z mocy prawa ze skutkiem na dzień 27 maja 1990 r. Przyczyną wystąpienia w roku 2006 przez wnioskodawcę o zgodę na złożenie świadczenia do depozytu sądowego był ówczesny spór pomiędzy Gminą C. a (...) S.A. o prawo własności tej działki, a w konsekwencji o prawo do pobierania opłat z tytułu dzierżawy części tego gruntu. Obecnie spór ten wygasł, postępowanie administracyjne zostało zakończone. Przestała tym samym istnieć przesłanka uzasadniająca złożenie świadczenia do depozytu (niewiedza dłużnika o tym, kto jest właścicielem). Właścicielem jest Gmina C. – tak jak twierdzi ona we wniosku w niniejszej sprawie.

Nadto nie jest dopuszczalne, by w niniejszym postępowaniu sąd oceniał, czy wniosek złożony w 2006 r. spełniał przesłanki wymagane przepisami. Nie można bowiem pominąć faktu, że wniosek ten sąd wówczas uwzględnił i zezwolił uczestnikowi na wpłaty do depozytu. Uczestnik wpłat tych dokonał, opierając się na prawomocnym postanowieniu sądu i działając w zaufaniu do niego. Zakwestionowanie prawidłowości wniosku obecnie musiałoby oznaczać, że dłużnik nie zwolnił się od obowiązku świadczenia i pozostaje w zwłoce. Takie stanowisko jest niedopuszczalne. Wniosek został wówczas uwzględniony i okoliczność ta musi być bezwzględnie brana pod uwagę przez sąd. Natomiast istniejące wówczas wątpliwości co do osoby wierzyciela, uprawnionej do odebrania depozytu zostały wyjaśnione. Prawomocną decyzją Wojewody stwierdzono, że wnioskodawca jest właścicielem nieruchomości a charakter nabycia przesadza, że stan taki powstał z mocy prawa już od 1990 r. nie ma zatem wątpliwości, komu mogą być wypłacone kwoty zgromadzone w depozycie sądowym.

Z tych względów na podstawie art. 386 § 1 w zw. z art. 397 § 2 i 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji, zmieniając postanowienie i uwzględniając wniosek.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., stwierdzając, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.